

ESPANYOLISME? ... SÍ!

NEUS COSTA I CANALS

Catalana sense complexos

Acabo de llegir l'escrit del company Xavier Pujol a "TERRA"; m'he quedat molt pansida, no tant per l'escrit en sí com pel seu significat.

Com és possible que un jove com ell pugui escriure d'aquesta manera? en tant despit o en tant racisme? quant la joventut és en sí i per natura generosa i despresa?.

Com un jove de la seva edat parla amb tanta seguretat de repressió, de que les persones han estat sotmeses de jons esclavitzans?.

Aquesta actitud seria comprensible en persones d'edat, en gent que visquè la guerra o el que vingué després, però ¿què l'hi ha mancat a aquet noi per sentir-se tan desgraciat i oprimit?.

La llibertat és una paraula molt mal entesa i mal emprada. La llibertat és un sentiment que surt de dintre i que quan el tens ningú te'l pot prendre. Et poden empresonar o fer-te callar però el teu esperit, la teva voluntat, és teva; en el teu interior ningú hi mana i tú ets lliure per deixar volar la teva imaginació tan lluny com vulguis, les teves idees són solament teves i ningú te les pot prendre.

Es molt fàcil dir que no tens llibertat per fer o desfer, però, no serà això una excusa de mal pagador per no esforçar-nos una mica més?

T'asseguro que els de la meva generació (i soc més gran que tu) tots coneixíem no solament la història de la nostra Generalitat, sino que d'amagat i amb molt bones arts ens preocupàvem de tot el que passava arreu del món; i llegíem no sols el passat del nostre poble, sino també tot el que significava moviment filosòfic. Així en plena repressió nosaltres coneixerem

a Marx, Bakunin, Marcuse, Sartre i tots els considerats "malalts" del moment, no essent això obstacle per què en determinats moments nodríssim la nostre sensibilitat amb els escrits de Tagore, el que ens ha permès més tard ésser persones obertes, comprensibles i sobretot humanes.

Preguntes què es ser espanyol. No t'has parat a pensar que des del seu cantó ells també tenen raó?. Els que anàvem a l'escola per allà els anys 50-60, havíem d'aprendre que Espanya era una unitat de destí en el univers. Després dels anys passats crec que hi hagué gent que creien de bona fe en la unitat de tots els territoris de l'estat espanyol per aconseguir un destí comú; fou un somni, equivocat o no, però en tot cas digne d'un respecte, perquè difícilment podras exigir per tú el que no ets capaç de donar.

Totes les idees són dignes, d'ésser tingudes en compte i el que hem preocupat és el resorgir d'una vella polèmica que pels temps passats i per què avui ens considerem més civilitzats hauríem de tenir ampliament superada. Els homes, siguin de la nacionalitat que siguin, són abans que tot sers humans portadors d'uns valors que no es poden ignorar; parlar aquestes altures d'espanyolisme i catalanisme pot ser també oportunisme. →

● Submergible atòmic soviètic avariats en les aigües del Japo, el dia 22 d'agost. Produïx radioactivitat.